

TIN MỪNG MÁCCÔ

Chương 7

Gồm có

1. Tranh luận về truyền thống (7,1-23).
2. Cứu đứa con gái người đàn bà ngoại giáo (7,24-31).
3. Chữa người điếc và ngỌng (7,32-37).

Tranh luận về truyền thống (7,1-23).

I. Bối cảnh (7,1-5).

1. Tập tục người Do thái.

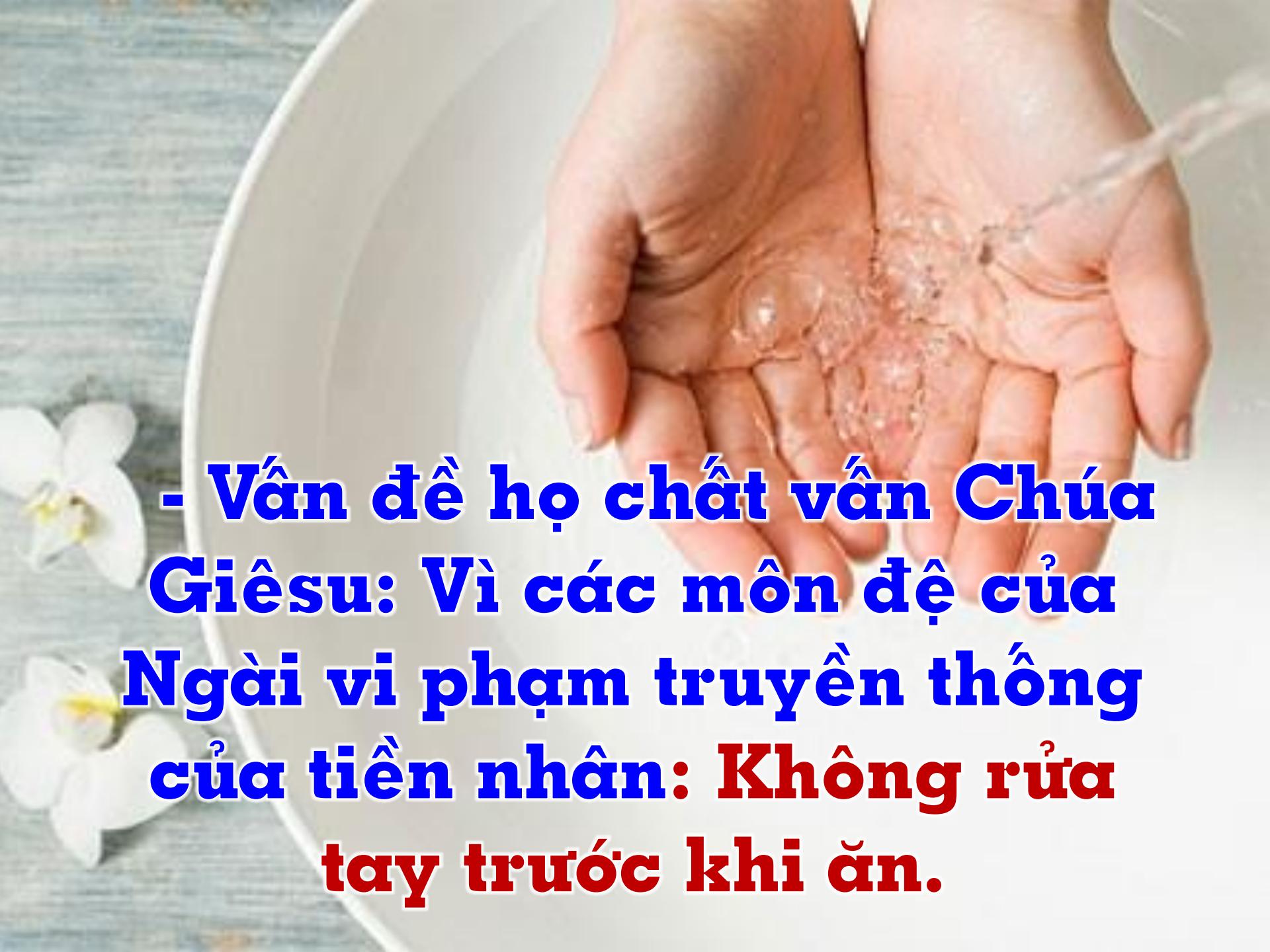

**Người Do thái rất coi trọng
luật sạch-nho: Họ đề ra rất
nhiều tập tục để giữ mình khỏi
bị ô uế. Chẳng hạn: Không
được vào nhà người ngoại; rửa
tay trước khi ăn...**

2. Vấn đề.

**- Mấy người Kinh sư và
Pharisêu từ Giêrusalem đến
để hỏi Chúa Giêsu.**

**Những người này phải đi
quãng đường rất xa để đến
chất vấn Chúa Giêsu. Vì vậy,
vẫn đề họ muôn hỏi phải là
rất quan trọng đối với họ.**

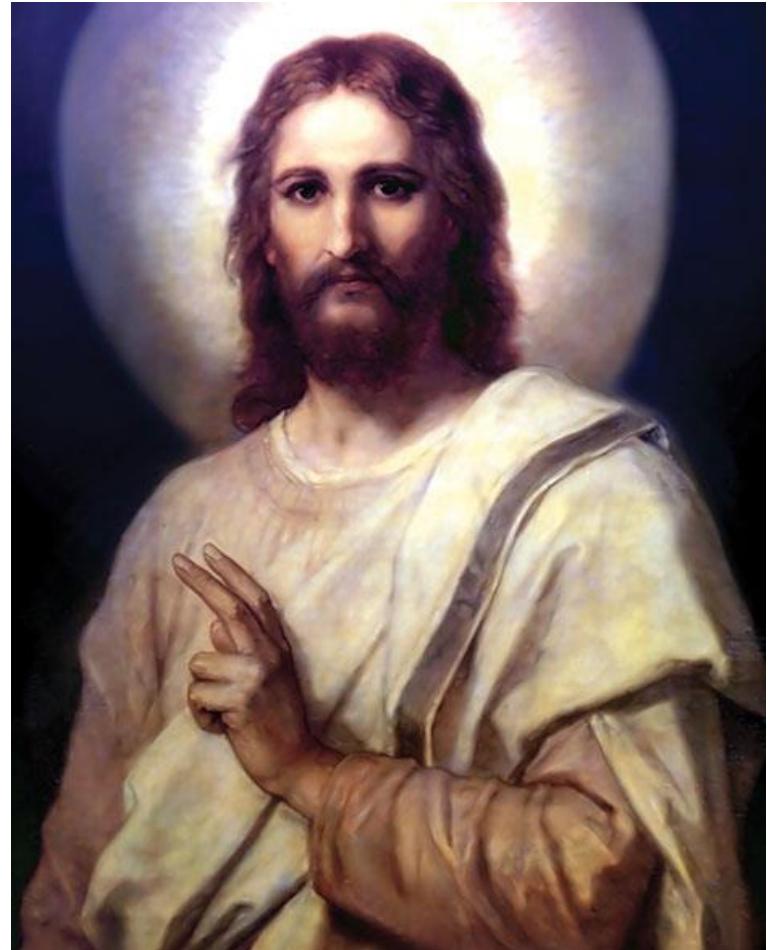
**- Vân đề họ chât vân Chúa
Giêsu: Vì các môn đệ của
Ngài vi phạm truyền thống
của tiên nhân: Không rửa
tay trước khi ăn.**

II. Chúa Giêsu trả lời (7,6-23).

1. Với các Pharisêu và Kinh sư (7,6-13).

a. Trích lời tiên tri Isaia (7,6-7).

**Chúa Giêsu
trích lời tiên tri
Is 29,13 để nói
tình trạng của
những người
này, đó là:**

- Họ chỉ thờ Chúa bằng môi miệng, bên ngoài nhưng lòng thì xâu xa, xa cách Thiên Chúa.
- Họ chỉ tập trung những cái của loài người chứ không phải của Thiên Chúa.

**b. Vạch ra sự sai lầm của
Pharisêu và Kinh sư
(7,8-9).**

**Họ quá coi trọng tập
tục truyền thống mà
đôi khi còn vi phạm
luật Chúa.**

c Một thí dụ cụ thể (7,10-13).

- Luật Chúa quy định thảo
kính cha mẹ.

**- Tập tục truyền thống của họ
dạy: Dâng lễ phẩm cho Chúa
(Coban) thì không cần thảo kính
cha mẹ.**

**Và họ thường giữ tập tục
này mà bỏ quên giới luật
thảo kính cha mẹ. Họ lạm
dụng tục lệ này để tránh
bổn phận thảo hiếu với
cha mẹ.**

2. VỚI ĐÁM ĐÔNG DÂN CHÚNG (7,14-16).

**Chúa Giêsu hướng về đám
đông và các môn đệ để dạy**

cho họ:

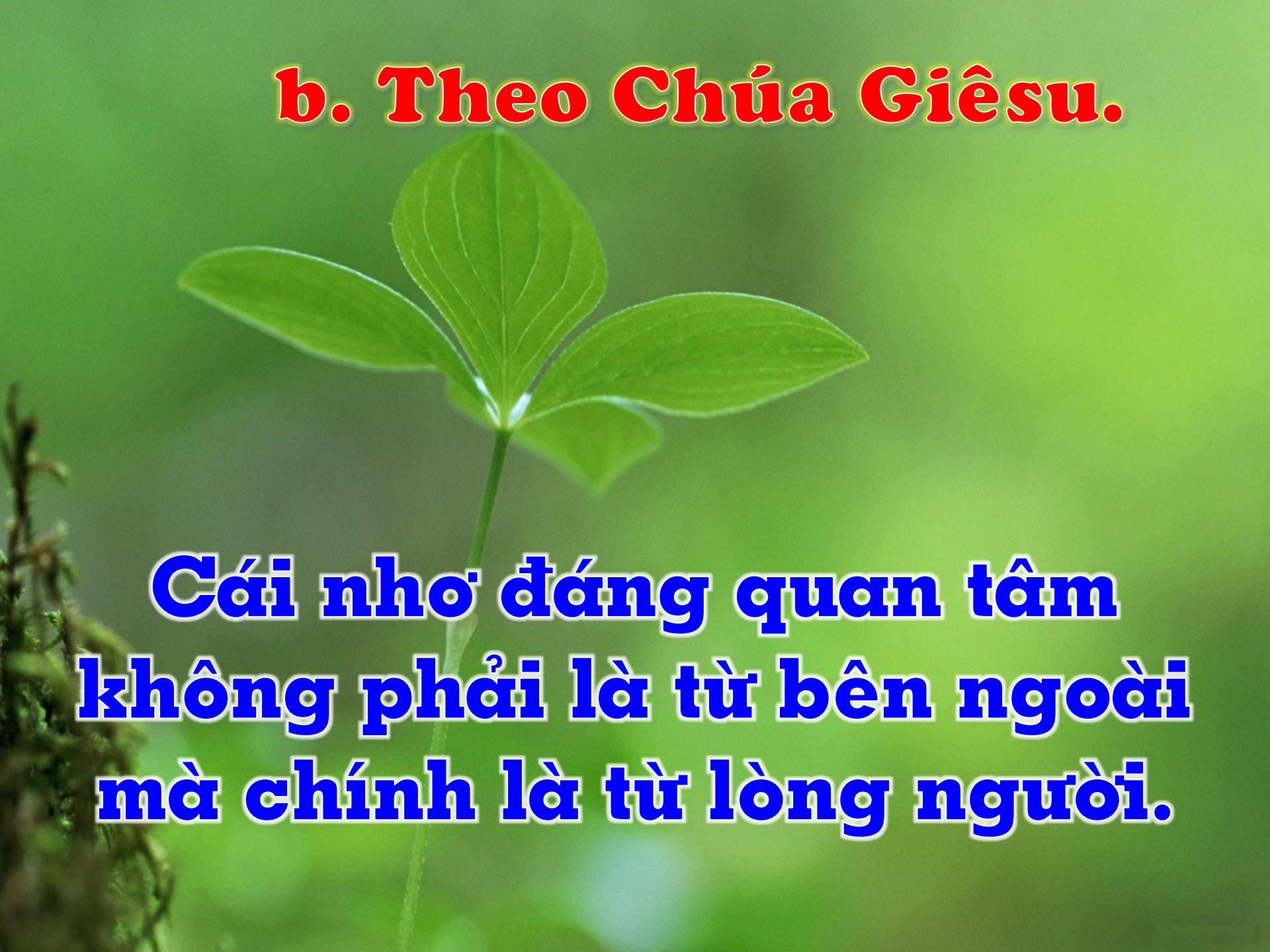
**Đâu mới thật sự là
sạch và nho?**

a. Theo Pharisêu và Kinh sư.

**Tay nho cầm thức ăn sẽ làm
cho thức ăn ra ô uế và làm
cho người ăn bị ô uế.**

**Với họ, cái nho đi từ bên
ngoài vào trong.**

b. Theo Chúa Giêsu.

**Cái nho đáng quan tâm
không phải là từ bên ngoài
mà chính là từ lòng người.**

**Không phải nhỏ vì vi
trùng nhưng từ những ý
định xâu xa chất chứa
trong lòng con người.
Những ý định xâu xa này
làm cho con người ra ô
uê, một sự ô uê đáng sợ.
Cái nhỏ từ trong ra
ngoài.**

3. Với các môn đệ (7,17-23).

a. Yêu cầu của các môn đệ (7,17).

**Các môn đệ đến xin Chúa
Giêsu giải thích cho họ điều
Ngài vừa dạy.**

b. Chúa Giêsu giải thích (7,18-22).

- **Khang định mọi thức ăn đều là sạch:**

Người Do thái phân biệt loại nào sạch loại nào không sạch (x. Lv 11,1-47). Nhưng với Chúa Giêsu, tất cả đều sạch (x. Rm 14,14).

**Thức ăn đi
vào trong bao
tử và thải ra
ngoài. Nó
không đi vào
trong tâm
lòng.**

**- Sạch nho thật sự xuất
phát từ tâm hồn:**

**Tất cả tội lỗi đều bắt đầu từ
những ước muôn xâu xa
của con người. Mà những
ước muôn ấy nằm trong
lòng con người.**

Bài học

**1. Một lần nữa Chúa Giêsu nói
đến việc thờ phượng đích thực
là lắng nghe và làm theo lời
Ngài dạy chứ không phải giữ
khu khu một số tập tục như
những người Pharisêu và Kinh
sư. Điều quan trọng của Luật là
yêu thương: Yêu mến Thiên
Chúa và đồng loại.**

**- Lắm khi chúng quá dựa
vào những quy định,
những lễ nghi mà khó chịu
với người khác và phê
phán họ. Chúng ta chỉ dựa
vào những nghi thức bên
ngoài mà quên đi tâm tình
bên trong là thờ phượng
Chúa và yêu mến nhau.**

**- Đừng dựa vào những luật chỉ
lì mà chất vân người khác.**

**Hãy đối xử với nhau bằng tình
yêu thương. Đừng bao giờ để
các luật lệ và quy tắc làm tê
liệt các đòi hỏi của tình yêu.**

**2. Con người trở nên sạch
hay nhơ tuỳ vào nội tâm
của mình. Nếu lòng chất
chứa những ước muôn xâu,
thì sẽ làm cho con người
trở nên xâu xa. Hãy thanh
luyện tâm hồn bằng Lời
Chúa, bằng Thánh Thể và
bằng đời sống yêu thương.**

Cứu đứa con gái người
đàn bà ngoại giáo

7,24-30

I. Bối cảnh (15,21-22).

**Chúa Giêsu đi đến miền
Tia và Xidon: Vùng đất
dân ngoại, nằm ở hướng
Tây Bắc của
Caphácnaum.**

**Hai thành này được Chúa
Giêsu nhắc đến khi quở trách
thành Khoradim, Bétxaiđa và
Caphácnaum cứng tin.**

II. Chữa bệnh (7,25-30).

1. Lời van xin của người đàn bà (7,25-26).

- Bà là người Hy lạp, gốc Phênixi. Bà có đứa con gái đang bị quý ám.
- Bà đến với Chúa Giêsu, sấp mình dưới chân Ngài và van xin.

**Trong Mátthêu còn thêm
những chi tiết sau :**

**- Bà tuyên xưng Chúa
Giêsu với tước hiệu:
“Con vua Đavít”
(Mt 15,22).**

**- Các môn đệ đề nghị
xua đuổi bà đi nhung
bà vẫn kiên trì kêu
xin: ‘Lạy Ngài, xin
thương cứu giúp tôi’
(Mt 15,25).**

**Vì vậy, người
đàn bà này rất
thành khẩn và
tin tưởng khi
đến van xin
Chúa Giêsu.**

2. Đối thoại giữa Chúa Giêsu với người đàn bà (7,27-30).

a. Chúa Giêsu.

**Chúa Giêsu nói: 'Không nên
lấy bánh dành cho con cái
mà ném cho chó con' (7,27).**

Câu này có nghĩa:

- Con cái: Đó là dân Israel.**
- Chó, hay chó con: Đó là cách gọi của dân Do thái dành cho dân ngoại. Một cách gọi có vẻ khinh miệt.**

**- Ở đây, không phải
Chúa Giêsu coi
thường hay khinh
miệt người đàn bà
này, nhưng Ngài
muôn thử thách đức
tin của bà.**

b. Người đàn bà.

Bà đáp:

"Thưa Ngài, đúng
thế, nhưng chó con
ở dưới gầm bàn lại
được ăn những
mảnh vụn của đám
trẻ con"
(7,28).

**Bà công nhận lời Chúa
Giêsu nói là đúng.**

**Nhưng với bà, nếu
Chúa Giêsu chỉ ban
cho bà "mảnh vụn"
thôi, thì cũng đủ để
chữa lành cho con bà.**

Bà có đức tin noi Chúa Giêsu thậm chí hơn cả các môn đệ của Chúa. Bà nhận ra Chúa Giêsu là ai và tin rằng chỉ cần "mảnh vụn" từ Chúa Giêsu cũng là bánh sự sống. Đây là lời đáp trả đầy lòng tin tưởng.

**c. Lời khen của Chúa Giêsu
(7,29-30).**

**Chúa Giêsu khẳng
định lòng tin của bà
cứu chữa con bà.
Và kết quả đúng như
vậy.**

Bài học

1. Lòng tin của người đàn bà thật đáng khâm phục.

**Gặp thử thách trở ngại
nhưng bà không lùi bước,
vẫn kiên trì kêu xin Chúa.**

**Chính lòng tin ấy cứu
chữa cho con bà và chắc
chắn chính bà cũng được
cứu vì tin vào Chúa Giêsu.**

**Hãy tin tưởng vào
Chúa, nhất là những
lúc gặp khó khăn thử
thách. Nếu kiên trì
Chúa không bỏ rơi
chúng ta. Hơn nữa, qua
mỗi thử thách đức tin
của chúng ta sẽ lớn
lên.**

**2. Thái độ của các môn
đệ thật đáng trách. Đúng
ra, họ phải cùng van xin
Chúa giúp người đàn bà
nhưng họ lại muôn Chúa
xua đuổi bà đi. Lý do vì
họ sợ bị làm phiền.**

**Chúng ta cần tránh
thái độ của các môn
đệ. Bốn phận của
chúng ta là tiếp lời
cầu nguyện với
Chúa cho anh chị
em của chúng ta.**

Chữa người điếc

And immediately
the man's eyes were opened,
his speech improved,
and he spoke plainly.

vừa ngọng

7,31-37

I. Sự kiện (7,31).

1. Chúa Giêsu.

Chúa Giêsu cùng các môn đệ
rời Tia và Xidon trở về miền
Galilê. Ngài đi đến miền
Thập Tỉnh.

2. Bệnh nhân.

**Một người bị mắc hai chứng
bệnh: Điếc và ngọng.**

- Điếc làm cho người ta
không nghe rõ hoặc không
nghe được.**
- Ngọng sẽ làm cho người ta
nói không rõ và dễ làm cho
người nghe hiểu sai.**

**- Anh không tự đến mà
nhờ người khác dẫn đến
Chúa Giêsu. Họ đến và
van xin Ngài "đặt tay trên
anh" để chữa lành.**

III. Chữa lành (7,33-36).

1. Chúa Giêsu.

a. Kéo người bệnh ra khỏi đám đông (7,33a).

Phải chăng vì anh điếc nên cần lánh ra nơi riêng tư để anh có thể nghe được tiếng Chúa Giêsu và cũng để tránh sự lá ó của đám đông? Hành động của Chúa Giêsu thật dịu dàng.

**b. Đặt tay và lỗ tai và
nhổ nước miếng vào luỡi
(7,33b).**

**Là cách làm
thông thường
của một lang y
thời bấy giờ khi
chữa trị.**

**Chúa Giêsu làm như thế
cũng để tăng thêm lòng
tin của bệnh nhân.**

**Nhưng trên hết, Ngài
đụng chạm và xoa dịu nỗi
đau của con người.**

c. Hô “Epphatha” (7,34).

- Chúa Giêsu

nguốc mắt lên trời:

Ý nói rằng, bệnh này chỉ có
Thiên Chúa mới có quyền
năng cứu chữa.

Kết quả, anh ấy được khỏi
ngay tức khắc.

**- Sau đó, Ngài hô
“Epphatha”. Theo tiếng
Aram, Epphatha có nghĩa
là “hãy mở ra”.**

**Chúa Giêsu ra lệnh:
“Hãy mở ra”. Mở tai và
miệng ra để bệnh nhân
được nghe và nói rõ ràng.**

d. Ra lệnh (7,36a).

Chúa Giêsu ra lệnh cho mọi người không được nói cho ai nghe về chuyện vừa xảy ra. Một lần nữa, đây là bí mật Mê-sia.

2. Dân chúng (7,36b-37).

Họ hết sức kinh ngạc và ca tụng: "Ông ấy làm việc gì cũng tốt đẹp cả: ông làm cho kẻ điếc nghe được, và kẻ câm nói được".

Vì thế, cho dù Chúa Giêsu câm họ không được nói nhưng họ vẫn loan truyền.

Bài học

Điếc làm cho người ta không thể nghe. Ngọng làm cho người ta nói không chính xác. Điếc và ngọng làm cho con người khiêm khuyết và hạn chế khả năng giao tiếp.

**Nhưng đáng sợ hơn là bệnh
điếc và ngọng tâm linh.
Người ta có tình điếc trước
lời Thiên Chúa. Người ta
ngọng khi nói về Thiên
Chúa. Vì vậy, họ không
nghe, không đón nhận được
sứ điệp của Chúa và họ nói
không đúng về Ngài.**

**Tôi có đang bị ngọng và
điếc tâm linh không? Xin
Chúa đến và cứu chữa
chúng ta:
“Ephphatha, hãy mở ra!”.**

-
- Xin Chúa mở tai chúng con để chúng con nghe rõ Lời của Chúa.
  - Xin Chúa mở lưỡi chúng con để chúng con ca ngợi và loan truyền danh Chúa.